

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 276.

V Ljubljani, v soboto 30. novembra 1895.

Letnik XXIII.

Zahvala.

Osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke šteje si v prijetno dolžnost, da po dovršenih deželno-zbornih volitvah izreče svojim zapunikom in sploh vsem svojim somišljenikom, s katerih pomočjo je katoliško-narodna stranka dosegla v kmetskih občinah tako lepih uspehov, svojo iskreno zahvalo. — Pa tudi somišljenikom v mestih in trgih, kjer sicer nismo prodrli s svojimi kandidati, kjer so pa naši prijatelji imeli jednako trudapolno delo, izjavljamo svojo zahvalo. Navdaja naj nas vse zavest, da smo storili svojo dolžnost, katero nam je narekovalo naše prepričanje in ljubezen do naroda, za katerega duševni in gmotni napredek hočemo vsikdar delati z vsemi svojimi močmi.

Posebe nam je še dolžnost, izreči zahvalo g. dr. Ivanu Šušteršiču, na čegar ramenih je slonel največji del bremen in dela, katerega so nakladale volitve osrednjemu volilnemu odboru naše stranke. — Na neosnovana očitanja, s katerimi nasprotniki blatijo čast in dobro ime gospoda dr. Iv. Šušteršiča, očitajoč mu, da je dobival plačilo za svoj trud, izjavljamo, da dr. Ivan Šušteršič ni za vsa svoja pota, pisarije in govore zahteval nobenega plačila in zato tudi nobenega dobil ter da je vse, kar se je žrtvoval ob tej priliki, storil nesebično iz ljubezni do dobre stvari. — Toliko v obrambo neomadeženega značaja moža, katerega s ponosom naša stranka imenuje svojega.

V Ljubljani, dne 30. novembra 1895.

**Osrednji volilni odbor
Katoliško-narodne stranke.**

Raji s tujci, nego z domačini.

Z Gorenjskega dne 26. nov.

II.

Na „Slovenec“ članek pod tem naslovom (št. 267, 20. nov.) je „Sl. N.“ precej drugi dan kar na dveh mestih odgovoril; toda ni drugega dosegl, kot naši trditvi pečat pritisknil. Dr. I. T. se zviija kot kača, a ni se izvil. Mož je prešel v duhu vse paragrafe, a dasi so ti jako elastični, ni mogel nobenega (niti § 19.) porabiti proti članku, ker proti resnici tudi vsa advokatska prebrisanost nič ne opravi; zato skuša vso stvar zaviti in pravi, da „Slov.“ „pogreva že zdavnej (?) prekuhanu zadevo, ter pripoveduje, da je nekdanj (!) dr. I. T. b. Borna proti slov. kmetom zastopal.“ „Pritem se z jezuitsko hudobijo resnica zavija, in vse je tako umetno skovano, da dr. I. Tavčar niti s popravkom tem pobožnim obrekovalcem do kože ne more“. Mislili smo, da bo „Sl. N.“ prinesel, da je vse, kar se je zapisalo o njem, od prve do zadnje črke zlagano. No pa on stvar vzame tako, da je dr. I. T. skušal posredovati med baron Bornom in prizadetimi kmeti, a se lojalno umaknil, ker poravnave ni mogel doseči.

No in ker smo mi pisali, da je Borna zastopal in ne, da je „posredovati hotel“, pravi, da smo „resnico zavili z jezuitsko hudobijo“ in da smo „pobožni obrekovalci.“

Kdo ima sedaj prav in kdo je hudoben obrekovalec?

Da, če bi bil on trdil, da je v prvem slučaju, ko je od kmetov bil najet zoper Borna, „skušal

posredovati“, bi imel prav, ker rekli smo, da jih je hodil pred vrata spraševati, a z Malnarjem je bil v uradu. Toda niti dr. Tavčarju niti kakemu drugemu advokatu ne bo prišlo na misel, da bi trdil, da je v tem slučaju posredoval in ne kmetov zastopal. V drugi zadevi pa v „Sl. N.“ dr. I. T. sam piše, da „ga je pozval oskrbnik sam, da bi prišel k prvi razpravi“ in pristavlja, „da bi skušal poravnavo dognati. Prevzel je dr. Tavčar ta posel, pa le s pogojem, da zastopstvo takoj odloži, če bi se poravnava ne dosegla. Kmetje pa so bili tako nahujskani (?), da se poravnava ni mogla doseči, dasi se jim je mnogo (?) ponujalo. Na to odstopil je dr. Tavčar takoj in daljše zastopstvo je prevzel drugi zastopnik v Ljubljani. To zadnje pa naš pošteni „Slov.“ zamolči, prej ko ne radi tega, da vstreže svojemu škofu, ki je ukazal vsem pobožnim obrekovalcem, da naj se pri agitacijah poslužijo samo — spodobnega orožja!“

Vprašamo vas, kaj smo obrekovali, če smo opisali to z besedami: „Kako se zavzame on (tožitelj) in priča, ko ugleda v kanceliji dr. Tavčarja kot advokata od barona Borna najetega“. Kaj se zviijate, če sami priznate, da je res. Ali Vas ni on najel, ali Vas ni on plačal? Ste li mari zastonj šli „posredovati“ in „poravnavo dosegati“ iz same ljubezni do kmetov? Da! Sedaj si drznemo trditi še več! Najdemo neko naravno logično zvezo med tem, da ste sedeli po oni prvi obravnavi 11. sept. 1894, ko ste kmete tako imenitno zastopali, z Malnarjem skupaj pri g. Polaku, da ste nato kmetom odpovedali, in da ste precej nato na Malnarjevo prošnjo ga zastopati prišli. Da ste „takoj odstopili“, je čisto naravno, ker zdela se Vam

LISTEK.

V božični nōči.

(Igrokaz v treh dejanjih. Prevel Jos. Vole.)

II. prizor.

Robert. Makso in Rustan (zamorca).
Prejšnji (izvemši Franceta in Janka). Robert, Makso in Rustan kot pomorščaki.

Robert: Vrag vzemi tak vihar in te kleči. Tu je luč in streha, kjer se posušimo. Krčmar, vina gori, vina! In pa zakurita v peči! Mraz je zunaj, da bi človeku v grlu zmrznila beseda.

Brinšek: Hencajte, ta ima pa moško besedo!

Kos: Ti so pa od daleč prišli! (Radovedno gleda nanje).

Kocjan: Glejte, glejte, ves črn je jeden! To je zamorec.

Robert: Pij, brate! Vse, kar imaš, poženi po grlu, dokler ne zblediš.

Rustan: Sto let bi moral neutrgoma piti, pa bi še ne bil bled.

Robert: Verjamem! Črnina peklenska! (Pijó).

Brinšek (boječe stopi k njim): Dovolite, gospodje, da vas nekaj vprašam. Gotovo pridete od daleč?

Robert: Od daleč, prijatelj, od daleč. Iz Amerike prihajamo. Šest dnij je odtlej, odkari smo zapustili ladijo in stopili na suho.

Brinšek: Toraj ste Amerikanci?

Robert: Ta pač, a ta je Afrikanec in jaz sem Evropejec. A kje sem doma, vedi vrag!

Brinšek: Pa se naselite gospodje najbrže v Evropi?

Robert: Morda, — morda pa tudi ne. Če najdem to, kar iščem, ostanem v Evropi, če pa ne, grem se zopet zibat na morje. Sem k nam sedite, očka, in izvrnite ga par kupic z nami. Pa povejte nam kaj od Evrope. Vedno mi dobro dene v ušesih, kadar kaj čujem od nje.

Brinšek: Če gospodje dovolite, rad povem. — Pripovedujem naj vam tedaj, kaj je v Evropi novega. Hm, hm, kaj pa? O čem naj vam pa pripovedujem? Vsaj nikogar tu ne poznate? (Pomišlja.) Dá, to vam ne bo znano, da obhajamo nocoj sveti večer.

Robert: Meni to ni povsem neznano, a temu-le (pokaže na zamorca) je to gotovo neznano. Črn je na duši in na telesu.

Rustan: Meni ni nič neznanega, vse umem! Tudi to zdaj umem, zakaj gori tamkaj-le toliko lučic.

Makso: Ne pozabite na pijačo, prijatelji, na pijačo!

Robert: Prav govoril, brate! (Pije.) Mornar

se ne boji mokrote! Vrlo dobra pijača je to! (Pije). Evropa sme biti ponosna nanjo!

Brinšek: A povejte mi, kaj vas je gnalo v Ameriko?

Robert: E, to so čudne reči, oče, in prepozno je že, da bi vam to razlagal. Prišel sem tja kot otrok.

Brinšek: Takó, takó. Hm, hm — pa ste se učili tam kakega rokodelstva?

Robert: Pač, stroje znam delati, ki predero skalo in pekel. — O dá, tudi učil sem se marsikaj v mladih dneh, a duh moj je bil preživ, da bi bile roke vihtele kladivo in sukale pilo v zatohlih delavnicah. Vunkaj sem želel na širno morje gledat tuje dežele, tuja mesta, tuje ljudi — postal sem mornar. A kmalu se me je lotilo domotožje. Hajdi — rekel sem si — v Evropo, gledat, kjer si rojen, iskat, kar —. Nò, in prva ladija me je vzela s seboj. S potoma sem se seznanil s tema dvema. In — grom in strela! skoraj bi bil padel v morje in ribe bi me bile požrle, da me ni rešil tále črnúh. Sprijaznila sva se od onega dné in tako potujemo vsi trije še zdaj skupaj. Trčimo in izpraznimo kozarce! (Pijó). A zdaj jedno zapojmo, da se bo tresel strop:

Le jadra spet napnimo,
Valovom se 'zročimo —
Glej mirno je morje!
Holahí, holahé —

5 45 m M. M.

Povsem

je vendar malo prehuda, no pa če tudi to ne, že vsaj zato, ker ste morali tudi od svojih nekateri požreti, če ste že pozabili, lahko povemo, od koga.

Ker pa naš ljubeznivi dr. I. T. vendar ni sam prepričan, da se je popolnoma izrezal s „posredovanjem“ in „poskusom poravnati“, pa zvrne krivdo na kmete, in ker so ti „nahujskani“, ogrne plašč ljubezni, da bi jim odprl oči, da bi spoznali, da jim baron Born dobro hoče.

Piše namreč: „Planina „Sije“ — samostojen lovski revir — leži tako (!) da vhaajo nanjo jeleni iz Bornovih gozdov. Lov na tej planini je imel prejšnje čase baron Born, ali pozneje ga je dala večina solastnikov v najem jednemu izmed svoje srede za letno najemščino 20 ali (!) 25 gld., dočim je Born 50 ponujal. In sedaj se je začela gonja (!) proti baronu (ubogi baron! 7 delov ima v planini, kmetje 11, in kmetje ga „gonijo“. Bravo vrli možje! Le tako naprej!).

Če so se pasli jeleni na planini, zahtevala je večina solastnikov odškodnino pri politični oblasti, da si baron za svojih sedem deležev niti repa ni na planino gonil. (Seveda krava in jelen, to je čisto jedno in isto. Če najdeš v svojem lovu kravo, smeš jo isto tako vstreliti kot divjačino). Če je pa baron pošiljal čuvače (!) t. j. svoje lovce s puškami, da bi svoje jelene s planine gonili (z biči seveda, kakor pohlevno govedo, in samo Bornove jelene, ker v obširnih Sijah — „samostojnem lovskem revirju“ — lastne divjačine, srn in divjih koz ni nič!), so ga pa zopet pri sodnji tožili zaradi motenja lovske pravice.“

K našim pripombam v oklepaju pristavimo le še to: „Zakaj pa leži planina Sije tako, da na njo vhaajo Bornovi jeleni, ali po krivdi kmetov, ali po predrznosti Bornovi?“ Ona leži s planinami Pungrat — samostojen lovski revir — Tegašče in Zal Potok zunaj Bornovega živalskega vrta. In kljub temu je Born vse te notri ogradi, ker mu je posestnik planine Kofce za nekaj goldinarjev dovolil, da je smel po njegovem svetu ob zahodni meji „Sije“ plot do vrha Košute potegniti, vrh Košute pa dela kar naraven plot.

Zato se ne čudimo, da je „prijatelj razmerah“ pozval oskrbnik baronov dr. Tavčarja, in sicer v namenu, da bi skušal poravnati (!) dognati“, seveda iz same gole ljubezni do kmetov, ker drugače bi gotovo pravdo izgubili in velike stroške imeli.

Iz vsega tega mora vsak pameten, razsoden in nepristranski človek spoznati, kdo je „s hudo bijo resnico zavijal“ in ne „pobožno“ ampak hudo bno „obrekoval“ in lagal.

„Narod“ sam spozna, da se ne da kaj odgovoriti, da se ne da „parirati“ našemu udarcu; zato v uvodnem članku naravnost toliko pravi, da je dr.

Tavčar le „posredovati hotel, a se lojalno umaknil.“ Zato pa vzame, kakor vedno v takem kritičnem položaju, najdebelejšo batino in začne brezobzirno biti okoli sebe. „Tudi klerikalna ljubezen za gorenjske kmete je samo licemerstvo, je zgolj hinavščina“, pravi „Slov. Narod“. (Mi spominjamo svoje bralce samo na one citate, katere smo zadnjič navajali in katerih v tem članku niti ne omenjamo ne, ker niti „Narod“ nič omeniti in zavrtniti ni mogel; kajti tega ni mogel reči, da smo lagali, ker je sam navedeno pisal.) Če je temu res tako, o tem sodbo prepustimo gorenjskim kmetom, ki dobro vedo, koliko požrtvovalnega se je za nje storilo od naše strani, in so nam srčno hvaležni zato.

„Narod“ o tem v svoji strasti niti soditi ni zmožen.

Potem očita, da je „Slov.“ z jako težkim srcem nadaljeval svoje članke in ker „ni mogel nazaj, je moral naprej“. Kaj vse „Narod“ ve o nas, kar niti sami ne vemo. No in kdo bi nas bil siliti mogel „naprej“, ako bi ne bili več nadaljevali boja, morda li „Narod“ z dr. Tavčarjem, ki oba kar gorita ljubezni do našega kmeta?

Potem utemeljuje svoj „licemerski“ in „hinavski“ napad na nas z napadom na g. Detelo in dr. Papeža.

Berite, kaj smo pisali o tej zadevi v št. 187 in 192 še koncem avgusta letošnjega leta. Ako bi bili s „težkim srcem“ nadaljevali boj, bi bili prav lahko opustili natanko zasledovanje, kaj se godi s potom skozi Bornov živalski vrt. V imenovanih številkah smo ostro brez „licemerstva“ in „hinavščine“ grajali počasnost deželnega odbora in upražali:

1. Ali je gospoda barona zastopnik več vreden, kot šestero občin, ki leto in dan niso dobile nobene odgovora, da se njemu na ljubo razpisuje nova obravnava?

2. Čemu novi troški, nov prepir, večje sovraštvo i. t. d.

Prav nič nismo z „jezuitsko hudobnostjo“ zavijali, niti „pobožno obrekovali“.

Toliko sebi in resnici v zagovor.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. novembra.

Na Dunaju so se v četrtek v vseh 19 okrajih vršili shodi krščanskih socialistov, na katerih so govorili vsi znani voditelji krščansko-socialnega gibanja na Dunaju. Na dnevnem redu je bila jedina točka: Liberalni časniki. Shodi so bili mnogoštevilno obiskani. Soglasno se zborovalci sprejeli dve resoluciji. V prvo izjavljajo krščanski volilci, da se hočejo z vsemi dovoljenimi sredstvi boriti proti škodljivemu vplivu židovskih časnikov, podpirati z naročevanjem in inserati le krščanske liste ter v vseh javnih prostorih zahtevati krščanske časnike,

da se izbacnejo židovsko-liberalni. V drugi resoluciji volilci odobrujejo postopanje krščansko-socialnih mestnih odbornikov ter obljubijo, da bodo nadaljevali za osvobodjenje krščanskega ljudstva iz židovsko-liberalnega jarma ter odbijali neopravičeni vpliv Ogrov.

Državni zbor. V včerajšnji seji je odgovarjal posl. dr. Fuchs, kot načelnik odseka za preiskavo borzne krize 14. novembra 1891, na interpelacijo, katero je postavil dr. Lueger v zadnji seji. Rekel je, da te zadeve ni mogel natančneje preiskati, ker mu dunajsko sodišče ni izročilo dotičnih aktov. Na daljno vprašanje je sodišče izjavilo, da preiskava ni mogla dognati nikakega prestopka in je vsled tega opustilo nadaljno obravnavo. Imenovani dopis se je prebral v zbornici in je vsak, toraj tudi dr. Lueger imel priložnost poučiti se o tej zadevi. Ako pa dr. Lueger želi, da se vrši nadaljna preiskava, naj stavi v tem oziru nujni predlog. — Posl. Schücker in Zechner omenjata nesreče v Mostu ter pripomnita, da je odmerjena podpora mnogo premajhna z ozirom na 1¼ milijona škode. Posl. Kraus izjavlja, da državna podpora v znesku 200 gld., ki se je dovolila celjskemu mestu vsled potresa, komaj pokrije preiskovalne stroške. V nadaljni debati je v-prejela zbornica poglavje „državna podpora“ po vladinem načrtu. Koncem seje je predsednik naznanil smrt grofa Taaffeja ter izrekel nado, da bode vlada kakor tudi zbornica zastopana pri njegovem pogrebu. Vsled tega se preloži prihodnja seja na torek 3. decembra.

Grof Taaffe †. Včeraj nam je sporočil brzojav, da je v Nalžovu umrl bivši ministerski predsednik grof Taaffe. Umrli grof Taaffe je bil sin stare katoliške irske rodbine, kateri se je v l. 1662 podelila grofovsko čast. V sredi 18. stoletja se je preselila rodbina v Avstrijo ter se nastanila na Češkem. Grof Edvard je bil rojen 24. februarija leta 1833 v Pragi. V letu 1857 je stopil v državno službo, koder se je naglo povzpela do višjih častij. Od leta 1863 — 1876 je bil deželni predsednik na Solnograškem in potem nekaj časa cesarski namestnik na Zgornjem Avstrijskem, dokler ni bil l. 1867 imenovan notranjim ministrom. Od leta 1868 do 1870 je bil vodja ministerskega predsedstva in nato zopet notranji minister. Potem ko je bil sedem let cesarski namestnik na Tirolskem, je sestavljal leta 1879 po odstopu kneza Auersperga novo ministertvo, kateremu je predsedoval do leta 1893. Njegovo najvažnejše delo je načrt za volilno preosnovo, kateri mu je pa naklonil mnogo nasprotnikov, ki so osnovali koalicijo, katera je omajala njegovo stališče. Poslednja leta je živel popolno mirno ter se ni brigal za svetovno politiko.

Glasovi o čeških deželnozbornih volitvah. O izidu zadnjih volitev pišejo „Narodni Listy“: Volitve v češkem veleposestvu pomenijo politični poraz namestnika grofa Thuna. Posebno pa velja to o izidu volitev v čeških mestih in kmečkih občinah. Grof Thun ima zelo omajano stališče na-

Zr nec: Mirno, mirno! Kdo bo pa pel nocoj — na sveti večer! Molite raje z nami!

Robert: Hahaha! Mornar moli le tedaj, ko mu voda teče v grlo. Na suhem le kolnemo.

Zr nec: Morda se naučite še tudi na suhem moliti.

Robert: Hahaha! Zadeli ste jo! Pred prvo deklino, ki jo srečam, pred to pokleknem.

Rustan in Makso (se zakrohota).

Zr nec: Le smejita se, le! Morda kmalu pride ura, ko vama smeh poide.

Brinšek: I, pogledjte mornar, jaz sem bil prav tak nemirnež v mladih dneh kot vi. Tudi jaz sem nekoč zvezal culico, vzel v roko palico in hajdi! od kraja do kraja, od mesta do mesta. — Komaj sem bil sto milj od doma, pa je bil že tudi konec mojega potovanja. — E — mislil sem si — pes vzemi to potikanje po svetu. Vedno je še boljše sedeti v gorki izbi in delati, kot zmrzovati in stradati mej tujimi ljudmi. Pa sem se obrnil in vrezal jo proti domu. Doma so se mi pač nekateri posmehovali in marsikatero sem moral požreti. A vse to mi je bilo lažje, kot mrz in lakot sto milj od doma. Od tedaj mi je popolnoma pošla želja po potovanju. — Ko so mi tri leta pozneje umrli oče, prevzel sem gospodarstvo, ker sem bil jedini sin. In od tedaj živim veselo in zadovoljno mej svojci in postaral sem se že,

ne da bi se bil bojeval z divjaki. E, ljubi domâ, kdor ga ima!

Robert: O da bi zamogel tudi jaz kedaj reči: Ljubi domâ, kdor ga ima!

Brinšek: Vse se še lahko zgodi. Pustite to potikanje po svetu! Ustanovite si lasten dom, če ga že nimate, — potem boste lahko rekli na stare dni kot jaz: Živim zadovoljen in srečen mej svojci! (Dvigne kozarec in trči.) — Na lepšo bodočnost!

Rustan: Ker nismo na morji in ne mej viharji, pijmo nocoj, da se bo vse vrtilo! Trči brate in ne delaj kislega obraza, kot da bi pil jesih. To je lepša bodočnost!

Robert: Hvala vam, očka! Tisočera hvala! In vendar mi je tako tesno in težko pri srcu. Neko čustvo me muči, kot nikdar poprej. Ne vem, me li čaka veselje ali žalost. Bodí, kar hoče; kupo svoje nesreče izpraznim do dna.

Brinšek: Kakor jaz sodim ste bolni, zelo bolni. A poznam zdravilo, ki vam gotovo pomaga.

Robert: Bolan? Jaz bolan? Kaj se vam ne zdi? To truplo ne pozna bolezní.

Brinšek: Ni bolno vaše teló, a bolna je vaša duša. Nezadovoljni ste, zato ste nesrečni. Nisem li prav govoril? Zato vas prosim, vrjemite mojim besedam in ubogajte me. — Glejte, nocoj je sveti večer; sami ste rekli, da vam ta večer ni povsem neznan, zato sklepam, da ste naše vere.

Ne daleč odtod je naša cerkev. Čez pol ure prično se polnočnice. Pojdite z nami, tam najdete svoj dom, tam najdete svojce, brate in sestre, vsaj smo vsi jedna družina in Oče vseh zre iz nebes dôli na nas.

Robert: Ne znam moliti!

Brinšek: Vrjemite mi, kar je človek jadenkrat znal, popolnoma nikdar ne pozabi. Vedno še ostane v srcu dobra kal. Oživite to kal v srcu in videli boste, kako vam bo srcé vzplamtelo v ljubezni do Boga.

Robert: Menite, da bi —.

Rustan: Jaz menim, da bi ti malo več pil, pa ti srce ne bo tako plamtelo.

Brinšek (Rustanu): Barva na vašem obrazu razodeva, kaki ste v srcu.

Rustan: Kaj vam mari moja barva? Vi me ne boste belili!

Brinšek: Vas tudi ne bi hotel niti na obrazu, niti na duši! (Robertu): Toda vas, vas prosim, ubogajte me in vzemite to zdravilo! Pojdite z nami v cerkev. Vidim, da me ubogate, z očij vam berem. Ne slepite samega sebe, kot bi bila zamrla v vašem srcu zadnja dobra kál.

Robert: Ne vem, kaj mi hočete. Od zgodnje mladosti že nisem videl cerkve od znotraj. Nisem veroval na drugo, kot na modro nebo nad sabo in zdaj naj se iznova učim sklepati roké in

sproti vsem strankam. Konservativno plemstvo hoče konečno računati s faktičnimi razmerami in bode stvarjalo z Mladočehi ne sicer politično, pač pa delavno večino. Da bi torej grof Thun mogel shajati nasproti taki večini, ni misliti. Liberalni „Preglond“ izraža svojo veliko nevoljo nad izidom volitev v skupini veleposestnikov. Posebno ga jezi, da fevdalno plemstvo ni prepustilo nemškim veleposestnikom 21 mandatov, ter pravi, da se je sedaj dovolj jasno pokazalo; kako nesrečno roko imata kneza Schwarzenberg in Lobkovic.

Nagodba z Ogersko. „Nar. Listy“ poročajo, da se v kratkem snidejo državni poslanci iz vseh kronovin, ki zastopajo kmetiške občine. Sostaviti hočejo želje in pritožbe poljedelskega prebivalstva v Avstriji ter jih po posebni deputaciji izročiti vladi, da se pri novi nagodbi z Ogersko krepko poteza za avstrijsko poljedelstvo, kateremu Ogrri delajo mnogo konkurence.

Šole v Bosni in Hercegovini. Konec 1893/94 šolskega leta je bilo v Bosni in Hercegovini 161 državnih, 96 verskih in 5 zasebnih ljudskih šol, v Sarajevu in Mostaru po jedna gimnazija in višja deklška šola. V Sarajevu je dalje jedna tehniška šola, učiteljska pripravnica, dve bogoslovski šoli, jedna rimskokatoliška in jedna mohamedanska. V Beljevu poleg Sarajeva je pravoslavna bogoslovna. V nekaterih večjih mestih so deške meščanske šole. Po zadnjem ljudskem štetju je v Bosni in Hercegovini 1,386.091 prebivalcev; na 5099 prebivalcev pride jedna ljudska šola.

Crispi o cerkveni politiki. V zadnji seji italijanske poslanske zbornice je prešel ministerski predsednik Crispi v svojem obširnem, neslanem govoru tudi na cerkveno politiko. Rekel je mej drugim tudi tole: Papeževa kurija je postala premo-gočna, za kar se ima zahvaliti dovoljeni ji prostosti, lastni organizaciji in splošni simpatiji. More li kak državnik to mirno gledati? Crispi je nadalje povdarjal, da je pozval jedenkrat Vatikan, naj pripozna garancijski zakon, ki bi varoval cerkvene in državne pravice. Ako je resnično, da je renesansa papeževga katoličanstva nevarnost za napredek človeštva, je tega kriva jedino le neumestno porabljen prostost, v kateri se odgajajo verske družbe. On meni toraj, da se zamore priti do cilja le po zedinjenju prostomiselnih elementov. Država sicer ni preveč oborožena, vendar pa ni brez vse moči, ter bo lahko, kadar bode treba, odvrnila polit. napade škofov. Konec svojega govora je pa prav hinavsko povdarjal, da on veruje v Boga, katera vera ga krepi v starih dneh ter da so brezbožniki ljudje brez vsake moči in vredni usmiljenja boljnih vrst. Stari Crispi si predrzne povdarjati, da novodobno katoliško gibanje provzroča državi mnogo skrbi. To zna biti res, toda le v taki državi, kakoršna je Italija, koder je na krmilu framasonstvo, kateremu se po pravici ustavlja vsak zaveden katoličan.

Vstaja na Kubu. Zadnji dogodki potrjujejo, da vstaši delajo po želji severoameriških sladkornih

pripogibat kolena? Pomagaj si sam in božanstvo ti bo pomagalo — to je bilo vedno moje geslo in s tem geslom sem se izročil nemirnim valovom. Tri ladije, ki so me nosile, je pokopal vihar na dno morjá. Takrat sem se boril z valovi in si dejal: Pomagaj si! — In oklenil sem se zlomljenega jambora, dokler ni prišel rešilni čoln in me otel.

Brinšek: Z božjo pomočjo!

Robert: Zato vam pravim: Nočem vas motiti v vaši veri, a mene pustite! Zastonj je vaš trud! In poleg tega — kako pravico imate, da me podučujete in spreobračate? Če bi nosili črno suknjo, ne zameril bi vam. Tako pa —

Brinšek: Vsak katoliški kristijan ima pravico in dolžnost, da podučí bližnjika, če je krenil s prave poti; zato vam še jedenkrat rečem: Ubogajte me! Zaupajte na vsemogočnega Boga in spoznali bode Njegovo velečastvo in dobroto, moč in ljubezen.

Robert: Dolgočasite me s svojim besedičenjem. Moje srce in ušesa so zaprta vašim naukom. Povabil sem vas k mizi, da bi nas kratkočasili, ne pa, da bi nas mučili z otroškimi nauki in opomini. Zato se vam zahvalim za družčino. Krčmar, vina gori! Nadomestiti hočem, kar sem zamudil s tem razgovorom. Haló, prijatelji trčimo! Bog vina naj živi! (Pijo.)

(Dalje sledi.)

tovarnarjev. Izogibajo se večjim bojem s špansko armado ter požigajo sladkorne nasade. Tako so zadnje dni uničili do 500.000 centov sladkorne trstike. Posestniki se ne upajo na polje, boječ se vstašev. Dalje poroča „Heraldo“, da so vstaši vrgli s tira železnični vlak, orožniški straži pobrali orožje ter oropali potnike. Svet je pričakoval, da bode maršal Martinez Campos do jeseni zadušil vstajo, toda doslej še ni imel posebnih vspehov. Iz Madrida se poroča, da se v kratkem iz Alžira 6000 prostovoljcev odpelje na Kubo.

Kako znajo!

(Poslano.)

„Slovenski Narod“ je v številki z dné 23. novembra 1895 „in usum delphini“ objavil tri članke, tikajoče se moje osebe.

Ti članki kar mrgolijo naj nesramnejih lažij in obrekovanj glede moje osebe, — kakoršnih doslej niti pri „Narodu“ in njegovih patronih nisem bil navajen.

Dne 27. novembra dopoldne dal sem odgovornemu uredniku „Naroda“ vročiti stvaren popravek.

Toda „Narod“, ki je na široko odprl svoje pre-dale laži in obrekovanju, jih je zaprl mojemu stvarnemu popravku, tako da bodem moral zadevo šele pri sodišču dognati.

Kaj je „Narodu“ osebna čast in dobro ime političnega nasprotnika?! Kakor tisti, ki pri „Narodu“ ton dajejo, sami nimajo časti in poštenja, — tako tudi ne morejo pojmiti, koliko da velja čast in poštenje drugemu!

Ker utegne še nekaj dni trajati, dokler bode „Narod“ objavil moj popravek, ga svojim čestitim somišljenikom podajem v našem glasilu, da razvidijo vso podlost in ostudnost liberalne „narodne“ stranke oziroma takozvane „narodne inteligence“.

Moj popravek glasi se doslovno:

„Pr.

vredništvo „Slov. Naroda“

Ljubljana.

Temeljem § 19 tisk. zak. zahtevam, da objavite na istem mestu, na katerem ste v številki z dne 23. novembra 1895 natisnili moje osebe tikajoče se članke, nastopni

popravek.

Ni res, da sem se v Loki na volilnem shodu norčeval iz sv. rožnega venca, ter da sem po zverinsko in porogljivo očital možu — poštenjaku, da je v trenutku potresa molil ter tako celemu svetu kazal, da ni brezverec.

Ni res, da sem govoril na volilnem shodu v Skofji Loki, tako da „v smrtni nevarnosti, ko se svet okrog nas podira, in ko čutimo, kako nas tepe božja roka, ne smemo moliti, če pa — molimo smo smešni“.

Res je namreč le to, da sem na volilnem shodu v Skofji Loki povdarjal važnost vere in kako brezvestno da ravna liberalna narodna stranka, ko spodkopuje vero v ljudstvu, mej tem ko se njeni lastni veljaki v trenutkih nevarnosti sami oklepajo vere, kakor se je zgodilo o priliki potresa, ko je znani liberallec javno glasno molil rožni venec.

Ni res, da se katoliške stranke nisem oklenil iz prepričanja, ne iz kakega plemenitega nagiba, nego zgolj iz častilakomnosti in pohlepčnosti za posvetnim blagom.

Res je marveč, da sem se pridružil katoliško narodni stranki, ker sem prepričan, da je vse resnično, kar sv. katoliška cerkev uči in da se navedena stranka v zmislu katoliških načel bojuje za pravi napredek in blagor slovenskega ljudstva.

Ni res, da se „klerikalna“ stranka, kateri sem se jaz pridružil, bori z zakonito nedopustnimi, ne-ljalnimi, nevarnimi in nepoštenimi sredstvi in da jej gre samo za neomejeno gospodstvo v deželi.

Ni res, da sem najstrastnejši, najneustrupnejši klerikalni bojevnik.

Res je marveč, da sem odločen, dosleden in neupogljiv bojevnik katoliško narodne stranke.

Ni res, da mi je za borbo zoper narodno stranko dobro vsako sredstvo.

Res je marveč, da se v borbi zoper liberalno narodno stranko poslužujem le poštenih in zakonitih sredstev.

Ni res, da razširjam socijalizem, ali hujskam zoper avtoriteto in ni res, da sem s tako agitacijo pridobil naklonjenost škofov.

Res je marveč, da odločno in povesdi pobijam pomotne nauke socijalizma in da zagovarjam

cerkveno in posvetno avtoriteto; mogoče, da sem si s tem pridobil naklonjenost Nj. prevzvišenosti mil. knezoškofa.

Ni res, da sem drzno napadal družbo sv. Cirila in Metoda.

Ni res, da sem na prvem katoliškem shodu v Ljubljani z nezaslišanimi napadi skušal uničiti družbo sv. Cirila in Metoda in brutalno žalil nje zasluženega načelnika gosp. prof. Zupana.

Res je marveč, da sem na prvem slovenskem katoliškem shodu družbo sv. Cirila in Metoda hvalil, da ima lepe in blage namene, — da sem pa izražal zajedno nezaupanje proti nekaterim osebam družbinega odbora, zlasti proti osebi gosp. Luke Svetca, ker je v pripravljalnem odboru prvega slovenskega katoliškega shoda rekel, da „vera ni na dnevnem redu“.

Ni res, da sem nasprotnik družbe sv. Cirila in Metoda in da nisem še zanjo položil na altar domovinski niti še krajcarja.

Ni res, da nimam niti iskre narodnostnega čustva v sebi.

Ni res, da se je pri moji zibeli glasila samo nemška beseda.

Ni res, da sem se na gimnaziji sicer v družbi slovenskih dijakov navzel nekaj narodnega duha, a da se je ta kaj hitro razkadil.

Ni res, da sem se, ko sem prišel na vseučilišče, prelevil v velikega Nemca, da sem postal nemški „burš“, da je moja prsa dičil nemški trak, da se iz mojih ust ni čula slovenska beseda in da sem porabil vsako priliko, da sem pokazal, kako preziram slovenski narod.

Res je marveč, da sem na vseučilišču bil mej narodno najodločnejimi dijaki. Dunajska „Slovenija“ je jedino dijaško društvo (izvzemši podporno in bolniško društvo), čigar član sem bil jaz. Skozi jeden semester bil sem še celo odbornik tega društva.

Ni res, da sem prišedši na Kranjsko, v praktično življenje, postal kozmopolit. Ni res, da mi je jezik le sredstvo za občevanje, drugega nič.

Ni res, da, ko se je razglasil nauk, da je greh, ljubiti svoj jezik in svojo narodnost, tedaj sem se ga jaz oprijel in ga propagiral.

Ni res, da je to moje sedanje mišljenje in da sem se s tem prikupil prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu, a se omrzil vsem poštenim, narodnim duhovnikom.

Ni res, da sem v narodnem oziru značaj, kateri bi nikakor ne smel zastopati narodnih volilcev.

Ni res, da moje katoličanstvo ni vredno piškavega oreha.

Ni res, da je moje katoličanstvo kupljeno in da sem postal katoličan, ker sem vedel, da mi bodo duhovniki pridobili veliko klijentelo.

Ni res, da niti v sanjah ne mislim kaj žrtvovati za svojo stranko.

Res je marveč, da žrtvujem veliko časa, truda in denarja za svojo stranko.

Ni res, da za vsak korak, katerega storim v interesu stranke, zahtevam plačila.

Ni res, da je moje naudušenje, katero kažem v svojih govorih za katoliško stvar, bilo najeto, da je ta verska gorečnost bila kupljena, tisto fanatično sovraštvo bilo plačano.

Ni res, da sem za denar delal propagando za katoliško stranko.

Ni res, da sem za denar rogovilil po deželi, za plačilo naredil toliko zdražbe.

Ni res, da mi je za vsak govor na raznih „klerikalnih“ shodih morala katoliška stranka plačati 15 gl., vrh tega povrniti mi vse potne troške in plačati za odvetnika običajno dijeto.

Res je marveč, da za svoje govore nisem zahteval nikdar plačila in ga mi tudi nihče dal ni.

Ni res, da delam kake „poskuse“, da si pomnožim klijentelo. Res je marveč, da sem s svojo klijentelo zadovoljen.

Ni res, da so nekateri odlični člani „klerikalne“ stranke bili nekaj časa celó proti temu, da bi se jaz kandidiral.

Ni res, da me „klerikalna“ stranka ni hotela kandidovati v nobenem sigurnem okraju, nego me postavila v nezanesljivem okraju.

Res je marveč, da sem imel več volilnih okrajev na razpolago, a da sem si sam slobodno izbral mestni okraj Skofja Loka-Kranj.

Ni res, da sem odslej vedno in povsod ševal zoper mesta in koristi mestnih prebivalcev in na javnih shodih obsojal vse, kar se je zgodilo za mesta.

Res je le, da sem vedno in povsodi govoril za pravice in koristi kmetijskega ljudstva.

Res je, da so z odlokom c. kr. okrajnega sodišča v Kranju z dne 26. avgusta 1895, št. 2136, bili v kazenski zadevi Franceta Bohinca zoper Aleša Molja troški odmerjeni — ne meni, ampak moji stranki Francetu Bohincu — na 19 gl. 9 kr. Tudi to je res, da se je Aleš Molj pritožil zoper ta odlok in da je deželno sodišče, kot druga inštanca, znižala te troške Franceta Bohinca na 5 gl. 30 kr.

Ni pa res, da sem jaz, predno se mi je dostavila odločba druge inštanca, vedel za pritožbo Aleša Molja.

Resnica je marveč, da o Aleš Moljovi pritožbi nisem bil obveščen, da sedaj o njej nič vedel nisem, da sem vsled tega mislil, da je odlok prve inštanca postal pravomočen, da sem toraj smatral se opravičenim, prositi za rubežen proti Alešu Molju. Ker sem pa mislil, da je poslednji zadevo prezrl in sem ga hotel obvarovati večjih troškov in rubežni, sem mu dne 17. oktobra pisal za plačilo. Ker mi pa Aleš Molj na to pismo niti odgovoril ni, sem dne 16. novembra odposlal prošnjo za rubež na sodišče v Kranj — dne 19. novembra sem prejel od Aleša Molja po poštni nakaznici znesek 5 gl. 30 kr., dne 21. novembra pa se mi je dostavila odločba druge inštanca.

V Ljubljani, dne 26. novembra 1895.

Dr. Ivan Sušteršič l. r.

Iz predstoječega se razvidi, kakšna sredstva da so „narodnemu razumništvu“ dobra v borbi proti moji osebi. A to še ni vse. Iz zanesljivega vira sem čul, da so „narodni“ agitatorji v Kranju s svojo umazano gnojnico oblili ne samo mene — marveč celo osebe, ki jim niso nikdar nič žalega storile in ki so mi drage.

Vsi člani moje rodbine, bratje in sestra, vsi bili so žrtve njihovega strupenega žolča. Da, celo spomin zamrlih jim ni bil svet! In vse to za bore glasove v korist liberalnemu kandidatu!

Samo ob sebi je umevno, da se bode odgovorni vrednik „Slov. Nar.“ imel pred porotniki zagovarjati. Žal, da samo odgovorni vrednik! Pravi obrekovalci, ki je nakopičil vse zadevne laži in obrekovanja proti meni, žalibog ošabno in brez skrbi hodi okrog s svojim gladkim, skrajno perfidnim obrazom! Poznam ga dobro — toda, žal, direktnih dokazov njegovega avtorstva nimam.

Če ima kaj moštosti v sebi, naj sam prizna, da je on pisal navedene članke in naj daje sam odgovor za svoje dejanje! Toda tako možato dejanje bilo bi v nasprotju s kačjo navado obrekovalca. Ostaja raje v varnem zavetju in prepušča odgovornost vredniku. Zakaj bi sicer bil — odgovorni vrednik, če ne za to, da zamorejo nekateri „fini“, „omikani“, „olikani“, „taktični“ in „kolegijalni“ gospodje prav brez vsake nevarnosti za svojo dragoceno osebo — poštene ljudi prav po „narodno“ obrekovati in ob dobro ime pripravljati!

Sramuje naj se vsakdo, ki se s takimi obrekovalci družil!

V Ljubljani, dne 30. novembra 1895.

Dr. Ivan Sušteršič.

Tedenski koledar.

Nedelja, 1. decembra: 1. adventna, evang. O poslednji sodbi. Luk. 21., Eligij m. Ponedeljek, 2. dec.: Bibijana m. Torek, 3. decembra: Francišek Ksav. Sreda, 4. dec.: Barbara dev. m. Četrtek, 5. dec.: Saba op. Petek, 6. dec.: Nikolaj šk. Sobota, 7. dec.: Ambrozij šk. — Lunin spremen: Šeip dne 2. decembra ob 7. uri 36 min. zjutraj. — Solnce izide 1. dec. ob 7. uri 28 min., zaide ob 4. uri 11 min. Dan se skrči v mesecu decembru do 21. dec. za 20 minut in zraste do 31. dec. za 5 minut.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. novembra.

(Petindvajsetletnica slovesnega proglašenja sv. Jožefa za varuha katoliške cerkve.) Kakor drugod, se bode tudi v naši škofiji slovesno obhajalo to praznovanje. Najnovejši škofijski list, katerega

dobé naročniki v roke prve dni prihodnjega tedna, obsega ukaz prevzvišenega knezoškofa radi slavnosti. Po vseh župnih in drugih javnih cerkvah, kjer prebiva duhovnik, se zaukazuje tridnevica 12., 13., 14. decembra, 15. decembra, t. j. tretjo adventno nedeljo, pa slovesna velika maša — kjer je možno — na čast svetemu Jožefu. Cerkveni predstojniki, ki želé obhajati devetdnevico mesto tridnevnice, lahko to storé brez vseh opovir. Začeti pa bi morali devetdnevico že 6. decembra. Kako naj se obhaja pobožnost, določijo cerkveni predstojniki sami. Te praznovanje je jako pomenljivo. Pomenljivo za vse vernike, ker so sveti oče naklonili tem slovesnostim mnogo duhovnih dobrot, pomenljivo pa posebno za Kranjsko, ki časti sv. Jožefa že več kot 200 let kot svojega patrona. Leta 1576 so namreč deželni stanovci z veliko slovesnostjo sprejeli sv. Jožefa za zaščitnika kranjske kronovine.

(Liberalno-narodna agitacija.) Z Vipavskega se nam poroča: Nekega volilnega moža so predpoldne pred volitvijo nasprotniki trli pri vinu, da naj vsaj doma ostane, če že noče voliti Božiča. Ko se mož ni udal, so se mu lagali, da dobre 2 uri stran, kjer ima hčeri omoženi, leži eden mož na smrtni postelji, ki želi še z njim govoriti. Ako ne verjame, naj vpraša moža, ki je universo izdelal in, ko mu ta reče: Je li Vam več do poslanca, kakor do svoje rodbine, se mož po noči napravi z agitatorjem (zastopnikom banke Slavije) k Molniku. Tam so ga motili, češ, da sedaj ravno bolnik spi, on pa naj se okrepiča z jedjo in pijačo, na jutro bode pa že lahko govoril z njim. Ko se odpravijo spat, zaklenili so ga v sobo, da bi ne pobegnul domov. Sedaj še le mož spozna, da je vse to manever. Tolče po vratih, grozi, da jih bode razbil, ako ne odpro, in po dolgi borbi mu ugone. Napravi se kar peš nazaj in še le, ko vidijo, da ne odjenja, mu hči ukaže napreči konje. — Taka je liberalno-narodna agitacija.

(Slovensko gledališče.) Ludovik XI. na odru — hvaležen, dasi nekoliko kočljiv predmet. Zaloigra — spisal Casimir Delavigne — precej obširno riše poslednje njegove trenutke in razun Ludovika XI. za ostale igralce nima posebno srečnih momentov. Zato pa imamo priliko, ves čas gledati na odru Ludovika XI., prodreti v boj njegove vesti in v njegovo hinavsko hvaležnost. Gospod Mandrovič v Ludovik XI. bi težko dobil tekmeča, kakor ga gospod Mandrovič kot umetnik sploh težko dobi, kajti obe osebnosti, ki nam jih je pokazal na slovenskem odru, je boljše naslikal, nego pisatelj sam. Naše navadno mrzlo občinstvo je tako ogrel, da odobravanje ni hotelo ponehati. Pomen besede, katero je izgovoril, je bil stotero začrtan v njegovem obrazu, nobena malenkost se ni izgubila. Mogočen utis in trajen spomin si je pridobil gospod Mandrovič pri našem gledališkem občinstvu poleg prizora, ko sedeč na prestolu vsprejme poslanca Karlovega z onim v spalnici, kjer je vsak dih kazal povračujočo se zavest iz omotice, naraščajoč smrtni strah pred maščevalcem očetovim, vojvodo Nemourom — a oni položaj označujoči klici na pomoč ležé tako globoko v bistvu njegove umetnosti, da je vsak izraz za njihovo označenje preneznaten. Kaj tacega je treba le slišati in videti, da se more umetnika prav občudovati. „Dramatičnemu društvu“ smo hvaležni, da nam je preskrbelo gostovanje najodličnejšega hrv. umetnika. — Mladega Dauphina je igrala vrnišča se gospica Polakova. O gospodu Stojkoviču povdarjamo, da je tekom treh dnij imel dve večji ulogi, a obe dobro znal in izvrstno igral, — ostali igralci so pa občinstvu že znani od lanskih predstav „Ludovika XI.“ Mi bi si prav privoščili, ko bi se pri vsaki predstavi tako potrudili! — V zadnji oceni je stavec ime pisatelja „Daudet“ čital in stavil za „Dante“. — Jutri „Mamz' elle Nitouche“.

(Iz Šmartna pri Litiji.) „Narod“ od torke poroča svojim lahkovernim čitateljem, da je od klerikalne stranke res spoštovanemu županu Ign. Zoretu namazala vsled klerikalne agitacije nepoznata roka hišo. Dognano je, da je učinil to pobalinsko dejanje pristaš g. notarja Svetca, češ, saj so pristaši katoliške ljudsko narodne stranke ravno tako surovi, kakor mi, ki smo trem posestnikom volilem ljudske narodne stranke namazali okna. Katoliško narodna stranka je nad tem činom zelo ogorčena. In „Nar.“ imenuje to „klerikalno hujskanje!“

(Nove vladne poslopje v Ljubljani.) Vlada je za zgradbo poslopja kupila od stavbene družbe polovico nekaj Seunigovega vrta ob Erjavčevi cesti. Stavbišče meri nekaj nad 6500 kvadratnih metrov,

kupna cena je 23.556 gl. Delo se prične na spomlad.

(Poskuševališče na ljubljanskem barju.) Poljedelsko ministerstvo je na predlog ravnatelja c. kr. poljedelskega kemičnega poskuševališča na Dunaju, dr. E. Meissla, sklenilo, da v povzdigo izboljšanja ljubljanskega barja na posestvu g. A. Peruzziya v Crnvasi ustanovi malo poskuševališče.

(Dar.) Gospod M. Starò, graščak v Mengšu, je tukajšnji Elizabetni otroški bolnišnici daroval 50 gl.

(Mestnemu stavbenemu uradu v Ljubljani.) Dobil smo iz občinstva to-le pritožbo: Med št. 25 in 26 Peterska cesta izpeljuje se neko stavbišče, ali na tem stavbišču se dela tako, da so se §§ 4 in 9 ter 45 stavbinskega reda za Kranjsko popolnoma prezrli, tako tudi § 25 obrtnega reda. Ne vemo, zakaj da se tukajšni mestni stavbinski urad teh predpisov ne drži, tako da morajo sami mejaši na različne prestopke stavbinskega reda priti ter s sosedi zaplesti se v daljne razpore, kateri le napravljajo velike stroške.

(Božične počitnice.) Naučni minister je določil z ozirom na to, da pade zadnji dan šolskega pouka pred božičnimi počitnicami, 23. december, na ponedeljek, da se zaključí šolski pouk na vseh srednjih šolah že v soboto dne 21. decembra dopoldne.

(Iz celovške škofije.) Dekanijo Pliberk bode začasno oskrboval vel. g. kn. šk. duh. svetovalec in župnik Jožef Skrbine v Vogrčah; župnijo Pliberk pa tamošnji prvi kaplan č. g. Al. Hutter. — Svoji mesti menjata č. gg. kaplana J. Ebner v Prevaljah in Jožef Eichholzer v Pliberku. — Župnija Pliberk je razpisana do 7. januarja 1896. — Proštijo pri kol. kapitelju v Strassburgu je mil. knezoškof podelil preč. gosp. stol. školastiku Lamb. Einspielerju.

(Celovške novice.) Poroča se nam: Zaradi ljubosumnosti je skušal dne 25. t. m. zvečer brivec K. Adler umoriti svojo ženo. Z nožem jo je precej ranił, da so jo odvedli v bolnišnico. Adler se je hotel tudi sam pokončati, pa se je še pravočasno premislil in sam zgasil pri magistratu. Nenavadni dogodek daje hitrim jezikom sedaj dosti gradiva za že dolge zimske večere. — Muogo krika za nič! To se je pokazalo zopet našim mestnim očetom. Zagnali so vrišč, ker je ministerstvo zaukazalo, da se dijaki iz Zgornje Koroške ne smejo več sprejemati v celovski gimnaziji, marveč naj gredo v Beljak. Deželni šolski svet je vročekrvnim gospodom naznanil, da letos vsled onega odloka na celovško gimnazijo ni vstopilo manj učencev, kakor prejšnja leta (16).

(Imenovanje.) Deželno nadsodišče v Gradcu je imenovalo ondotnega praktikanta Jos. Raspava avskultantom za Stajersko.

(Iz dolinske župnije v Istri.) Dne 26. in 27. t. m. imeli smo v naši veliki občini volitve. Proti navadi bilo je nekoliko boja. Vsi ljudje ne morejo biti enakih mislij. Gospodarske zadeve so si posebno različne tukaj. V jednom delu so večinoma vinorejci, v drugem delu občine tega ni. Vendar boj je nastal večinoma radi tega, ker je ljudstvo nezadovoljno s postopanjem dosedanjega župana. Bili ste dve stranki, gospodarska in županova. Prva se je le zadnje dni nekaj oglasila in že je od več strani dobila zagotovilo, storilo se bode, kar je v kratkem času mogoče. Drugo stranko karakterizuje njeno geslo: „farjev in učiteljev ne“. (V veliko veselje moram povedati, da tukaj duhovščina in učiteljstvo složno deluje.) Vspih gospodarske stranke je sicer povoljen, več bi se doseglo, ko bi se prej začelo. Pohvaliti moramo Podgorce, Černotice, Ricmanje, ki so se v obilnem številu zbrali na volišču. Drugi pa tožijo doma, na volišče pa jih ni; vedó naj, da le z glasovnico v rokah dosežejo, kar hočejo. — Duhovnik je le jeden izvoljen, učitelj propadel le za jeden sam glas. Hudomušni ljudje govorijo, da je kandidat, ki sta ga kandidirali obe stranki, le zato izvoljen, ker je prej dosedanjemu županu roko poljubil, kar pa mi ne verujemo. — Marsikake krivice so se godile pri volitvah gospodarski stranki; če bi bile pa te volitve ovržene vsled mogočega rekurza, potem na svidenje pri „Filipih“.

(Semnji po Slovenskem od 1.—7. decembra.) Na Kranjskem: 2. v Martinji Vasi, Boštajnu; 3.ega

v Postojini, Jesenicah, Novem Mestu; 4. v Kamni Gorici, Kamniku; 5. v Idriji; 6. na Brezovici, Bistrici (v Bohaj.), Bistrici, Zuzemberku, Borovnici. — Na Slovenskem Stajerskem: 3. na Planini, v Koujicsah; 4. v Gomiljski, na Polji, Smarii; 6. na Dobrni, Lučah, v Mureki. — Na Koroškem: 3. v St. Andreji; 6. v Velikoveu, Strassbergu. — Na Primorskem: 2. v Gorici; 6. v Monfalconu.

Vabilo na naročbo.

S 1. decembrom pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrta leta . 3 gl.
Pol leta 6 " | Jeden mesec 1 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gl. | Četrta leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 " | Jeden mesec 1 " 40 "

Upravništvo „Slovenca“.

Telegrami.

Dunaj, 29. novembra. Poljski klub je imel danes izvanredno sejo, v kateri se je načelnik s toplimi besedami spominjal umrlega grofa Taaffeja. Dalje se je sklenilo, da se odpošlje deputacija, obstoječa iz posl. Zaleskega, Jedrzejovicza in Bilinskega, k pogrebu. — Katoliška ljudska stranka je tudi odposlala brzojavno sožalje ter bode oskrbela v ponedeljek sv. mašo za pokojnika.

Dunaj, 29. novembra. Katoliška ljudska stranka je odposlala danes brzojavno čestitko novoimenovanemu kardinalu, knezonadškofu Hallerju.

Dunaj, 29. novembra. Konservativni klub bode na Taaffejev grob položil venec in odposlal deputacijo k pogrebu. Sožalje so nadalje odposlali mladočeški, slovensko-hrvatski in moravski klub. Krščansko-socialno stranko bode pri pogrebu zastopal princ Liechtenstein.

Praga, 29. novembra. Državni poslanci iz kmečkih občin se snidejo v kratkem k skupnemu posvetovanju, da se pouče o željah in pritožbah poljedelcev povodom obnove pogodbe z Ogersko.

Nalžov, 29. novembra. Zadnje ure pred smrtjo je bil grof Taaffe pri polni zavesti. Umrli je v prisotnosti svoje rodbine.

Nalžov, 29. novembra. Cesar je poslal Taaffejevi soprogi naslednje brzojavno sožalje: „Akoravno sem bil pripravljen na najhuje, vendar me je jako občutno zadela žalostna vest o smrti vašega soproga. Z njegovo smrtjo ne zadene samo vas in vašo rodbino nenadomestljiva izguba, s pokojnikom sem izgubil jaz najboljšega prijatelja, domovina najzvestejšega sina in država najpožrtvovalnejega in najbolj delavnega služabnika. Bog vam daj moč in tolažbo“. Pogreb se vrši v ponedeljek popoldne ob 3. uri.

Mačrid, 29. novembra. Danes se bode posvetoval ministerski svet o stališču vlade nasproti škandalom v mestnem svetu. Preiskovalni sodnik je dal prijeti 13 odbornikov.

Rim, 29. novembra. V govoru, katerega je imel papež pri današnjem konzistoriju, se je spominjal žalostnih razmer na vzhodu. Papež je izjavil, da mu ni vse jedno, kako se razvija položaj Armencev ter izrazil željo, naj bi se vsi narodi v turškem cesarstvu vladali na podlagi pravičnosti. Konečno je naznanil sveti oče, da se bode z nova ustanovil patrijarhat v Aleksandriji.

Peking, 29. novembra. Vsled poziva Nemčije je prišla sodnija vodje roparskih čet, ki so sredi septembra napadli in oropali nemško misijonsko postajo, ter je vlada povrnila vso provzročeno škodo.

Umrli so:

27. novembra. Angela Klopčič, črevljarska hči, 5 $\frac{1}{2}$ leta Tržaška cesta 30, bronho pneumone po ošpicah.

V hiralnici:

28. novembra. Ana Kovačič, mizarjeva vdova, 85 let, bronchitis.

V bolnišnici v Vodmatu:

24. novembra. Marija Jeriša, bajtarjeva žena, 32 let, oedema pulmonum.

27. novembra: Alojzij Spelko, samski ubožec, 36 let, jetika.

Tujci.

28. novembra.

Pri *Stonu*: Müller, Epstein, Prossinagg z Dunaja. — Victor iz Heilbronn-a. — Frankenbusch iz Prage. — Krainz iz Pečuha. — Kreiner od Sv. Križa. — Pereles iz Plzna. — Schmidt iz Novoga Mesia. — Stargular iz Begunj. — Zilsler iz Budimpešte. — Rubini iz Schio. — Westen iz Celovca. — Schadinger iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	737.7	-1.0	sl. jvzh.	oblačno	
30	7. jutraj	737.6	-1.1	sl. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	737.9	-0.7	sr. jvzh.	"	

Srednja dnevna temperatura -1.4°. in za 2.1 pod normalno.

Na Najvišje povelje Nj. c in kr. apostolskega veličastva. Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena 21 6-5

XXX. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 gl. in sicer: 1 glavni dobitek s 60.000 gl. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gl., 1 glavni dobitek s 30.000 gl., z 1 preddobitkom in 1 podobitkom po 250 gl., 2 dobitka po 10.000 gl., 10 dobitkov po 1000 gl., 15 dobitkov po 500 gl., 100 dobitkov po 100 gl., naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gl. — Zrebanje se bo vršilo nepreklicno dne 19. decembra 1895. — Srečka stane 2 gl. avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj, I., Riemergasse 7, II. Stock, im J. Koberhofs, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštine prosto.

Na Dunaju, v septembru 1895. 285 6-4

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov, oddelek državne loterije.

699 1-1

Tužnim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je umrla nepozabljiva naša mati, ozir. babica in prababica, veleblagorodna gospá

Marija Raunicher

danes v soboto, dné 30. novembra ob 11. uri predpoludnem v 93. letu starosti.

Truplo predrage pokojnice blagoslovljeno bode slovesno v ponedeljek, dné 2. decembra, ob 1/4 5 uro popoldne v hiši žalosti, Beethovenove ulice šte. 4, in potem prenešeno na pokopališče k sv. Krištofu, kjer bode v rodbinsko rakev položeno k začasnemu počitku.

Svete maše zadušnice darovane bodo v župnijski cerkvi č. o. franciškanov.

V Ljubljani, dné 30. novembra 1895.

Ludovik Raunicher, c. kr. sodnijski svetnik v p. Franc Raunicher, deželni knjigovodja v pokoji, Rajmund Raunicher, želez. uradnik, Nikodem Raunicher, c. kr. sodnijski pristav, Viktor Raunicher, sinovi.

Julija Steiner roj. Raunicher,
soproga c. kr. dvornega svetnika,
hči.

Jakob Zalaznik

slaščičarski in pekovski mojster

v Ljubljani, Stari trg št. 21

priporoča slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih

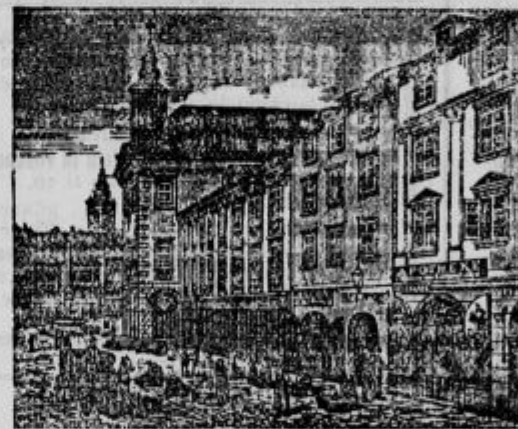
slaščičarskih izdelkov

primernih za

Miklavževa darila

kakor tudi štirikrat na dan sveže ukusno, zdravo in slastno pekarsko pecivo, posebno pa vsakovrstne 667 3-3

potvice in pince.

Lekarna

Trnkóczy

poleg mestne hiše

v Ljubljani.

Priznanje.

Gosp. Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Vaš hmelnno-sladni čaj se je prav dobro obnesel, prosim torej, da mi pošljete še 5 zavojev.

Na Bledu, dné 2. januarja 1888.

Dr. Ferd. Zeissler,
topliški zdravnik.

Hmelno-sladni čaj, 1 zavoj 20 kr., 14 zavojev 2 gl. 25 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja kri čistilni čaj, 50 in 30 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja mazilo za ozeblino, 1 lonček 40 kr.
Pomada za rast las, 1 lonček 60 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja prašek zoper kašelj in za prsi, 1 škatljica 30 kr.
Mazilo zoper pege, 1 lonček 50 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja jedilni prašek, 1 škatljica 58 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja obličje za turiste in za kurja očesa, komad 50 kr.
Doktorja Trnkóczy-ja domače ali mazilo za rane, 1 škatljica 20 kr.
Trnkóczy-jeva ustna voda, 1 steklenica 50 kr.
Trnkóczy-jev zobni prašek, 1 škatljica 30 kr.
Pariška štupa za dame, roza in bela, à 30 in 40 kr.

730-1

Homeopatična zdravila.

Poleg tega vsakovrstne medicinično-farmaceutične preparate, specialitete itd. dietetična sredstva, medicinična mila, parfumerije itd., katere priporočajo in razpošiljajo na vse strani lekarske firme:

Ubaldu pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.
Viktor pl. Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.
Dr. Oton pl. Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.
Julij pl. Trnkóczy, Dunaj, Josefstadt.
Vendelin pl. Trnkóczy, Gradec, Štajersko.

Razpošilja se s prvo pošto. — Dovoljujejo radovoljno znižane cene.

PRIPOROČILNA NAZNANILA

domađih konservativnih obrtnikov in trgovcev, katera naj cenj. naši naročniki in čitatelji „Slovenca“ blagovolijo uvaževati.

Fr. Petrič
v Ljubljani,
Špitalske ulice

priporoča veliko svojo zalogo vsakovrstnega

blaga za moške in ženske obleke

vzlasti domačega in hranskega sukna, razno volneno blago za ženska oblačila, rumburško platno, ceŕr, tkanino, vsakovrstno hlađevino, vso podlogo in potrebščine za krojače, dalje svilnate piketaste, platnene in bombažaste

= glavne in žepne rute. =

Izborno, trpežno črno sukno za duhovniške obleke, talarje, haveloke itd.

Ostanki najraznovrstnejšega blaga so v veliki izbiri po zeló znižani ceni na razpolago.

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega
orodja in posode

v Ljubljani, Poljska cesta
št. 8, pol. Alojzjevišča

priporoča se prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom v najnatančnejše izdelovanje

monštranc, ciborijev, kelihov, tabernakeljev, svečnikov, lestencev, križev itd.

iz najboljše kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

GABRIJEL OZELJ

tapetar v Ljubljani, Tržaška cesta št. 19

se priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu v izdelovanje vseh v njegovo stroko spadajočih predmetov, kakor: garnitur, dlvanov, žimnatih in modrocevna peresih itd. ter jamči za trpežno, dobro delo po najnižji ceni — Ponudi se tudi v tapetiranje in dekoriranje dlvoran in sob, ktere tudi špalira. Osebito se priporoča za delo na deželi.

Josip Rebek preje Ahčin

ključavničar

v Ljubljani, Francovo nabrežje št. 13
priporoča se preč. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in p. n. občinstvu v vsakovrstna stavbinska ključarska dela. Izdeluje trpežno izdelana štedilna ognjišča, ima v zalogi ključe iz aluminija. Posebej še se priporoča v izdelovanje cerkvenih spominkov in nagrobnih ograj. Zaloga in napeljevanje hišnih telegrafov in telefonov. Delo trpežno in natančno, cene nizke.

Franc Pavšner

krojač v Ljubljani nasproti gimnaziji

se priporoča prečast. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne

duhovniške obleke

in sl. občinstvu v naročila na izvrševanje civilne obleke po poljubnem kroju zagotavlja joč trpežno, natančno delo, uljudno postrežbo in kar možno nizko ceno.

Zajamčeno pristne čebelno-voščene sveče, voščene zvitke in mēd priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu

OROSLAV DOLENEC

svečar in lektar, trgovina z medom in voskom v Ljubljani, Gledališčne ulice št. 10.

Dobiva se tudi mēd v satovji, pitanec in medenina prav po nizki ceni. Zaloga in prodaja izvrstnega brinja in brinjeva, medenega žganja, lastnega izdelka. Kupuje mēd v panjih, sodčkih, pa tudi vosek in suho satovje.

BRATA EBERL, črkoslikarja

tovarna oljnatih barv, firnežev in lakov v Ljubljani za františkansko cerkvijo.

Mojstra pleskarja c. kr. države in c. kr. priv. južne železnice priporočata se preč. duhovščini in sl. občinstvu v vsa v njihovo stroko vstevajoča se dela v mestu in ra deželi. Delo izvršujeta povsem v gledno po najnižji ceni. Prekupcem priporočata oljnate barve v p'oščevinastih pusicah. Največja zaloga karbolinaja, maščobe za konjska kopita in usnje.

Anton Belec-a

delavnica kleparskih, ključarskih in kovino-Specialist tiskarskih del Specialist v št. Vidu nad Ljubljano

za kritje zvonikov in raznih streh; za izdelovanje železnih vzdanih štedilnih ognjišč. Cerkevne svetilnice so na izbero v različnih velikostih in oblikah.

Friderik Pauer

pek

v Ljubljani, Sv. Petra cesta šte. 50
priporoča slavnem. občinstvu vsakovrsten, trikrat na dan svež
kruh in razno pecivo.

Lekarna Piccoli

»pri angelu«

v Ljubljani, Dunajska cesta

Zaloga

najboljših medikamentov.

V Ljubljani le na Starem trgu 21 v Rudeževi hiši pri

Jakobu Zalazniku

dobiva se vedno svež in ukusen

kruh, fino namizno in sladšćičarsko pecivo

iz različne moke po nizki ceni. — Dobijo se vsak dan raznovrstni štruklji, domača potvica tudi v kosih in kruh na vago. — Priporoča se za naročila ob pri moijah, svatovščinah, imendneh in raznih slovesnostih.

FR. TOMEČ

pozlatar v Ljubljani, Strelške ulice št. 14 se priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu v izvršitev vseh pozlatarskih del in prenavljanja altarjev, tabernakeljev, križevih potov, podob svetnikov itd. zagotavlja joč zanesljivo delo in nizko ceno.

HENRIK ZADNIKAR

izdelovatelj cerkvene posode v Ljubljani Sv. Petra cesta št. 17.

priporoča preč. duhovščini vzgledno svoje zalogo cerkvene posode, svečnikov, lestencev, svetilnic, kadilnic itd. v raznem slogu izvršenih. Vsprejema tudi naročila na nove predmete ter prenavlja stare, obrabljene. Delo poštno iz zanesljive kovine po nizki ceni.

FRANC VELKAVERH

sedlar in jermenar v Ljubljani Sv. Petra cesta št. 34

priporoča sl. občinstvu, prečast. duhovščini in osebito kmetijskim gospodarjem svoje vzgledno izvršene sedlarske in jermenarske proizvode in sicer: vsakovrstna sedla, konjsko opravo, biče itd. itd. Vsprejema tudi vsa naročila in poprave ter je izvrši po prav nizki ceni.

Franjo Toman

podobar in pozlatar, Križevniški trg 1, Ljubljana se priporoča preč. duhovščini za izdelovanje cerkvenih in sobnih del po nizki ceni in priznano natančni izvršitvi. V zalogi ima sv. razpela, okvirje (Goldleisten), slike, cofe, kroglice za vrvi itd.

Karol Hinterlechner

čevljarski mojster v Ljubljani Francovo nabrežje št. 23

priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo mnogo let na istem mestu poslujočo čevljarsko obrtnijo zagotavlja joč pošteno, trajno delo in delu primerno ceno.

Drag. Matkovič

brivec in vljasuljar

v Ljubljani, Stolni trg šte. 11

se priporoča v najtančnejše izvrševanje vseh v brivsko in vljasuljarsko obrt spadajočih del. Postrežba je uljudna in vsestranski pozorna.

Lorenc Blaznik

v Ljubljani, Stari trg št. 12

priporoča sl. občinstvu in prečastiti duhovščini svojo izborno — zaloga galanterijskega blaga — po najnižji ceni od 6 kr. in višje. Zaloga in prodaja smodek in raznega tobaka.

JERNEJ ČERMELJ

trgovina z južnim sadjem in zelenjadjo v Ljubljani, Semenišće (za vodo)

priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo bogato zalogo vsega v gospodinjstvo spadajočega blaga po najnižji ceni.

Dežnike

in solnćnike

v največji izbiri

priporoča

L. MIKUSCH, Ljubljana, Mestni trg 15.

Alojzij Erjavec pr. Zor

čevljar — Ljubljana, čeljarske ulice 3

se priporoča prečastiti duhovščini in sl. občinstvu v naročevanje

raznovrstnega obutale.

katero izvršuje od najpriprostejšega do najfinejšega, iz zanesljivega blaga prav trpežno in cenó.

Franz Bončar

pleskarski mojster, v Ljubljani, Rimska cesta 9

se priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi v vsa v pleskarsko obrt spadajoča dela, osebito pri novih stavbah, katera izvršuje zanesljivo in cenó. Prenavlja tudi obrabljene predmete.

IVAN ŠTRUKELJ

slikar v Ljubljani

na Dunajski cesti šte. 7

se priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu v vsa slikarska dela.

Bodisi dekorativna, cerkevna ali fina sobna slikarska naročila izvršuje najnatančnejše. Na razpolago so krasni kolorirani vzorci od najpriprostejšega do najfinejšega. Osebito razna cerkevna dela izvršil je vže večkrat v popolno zadovoljnost naročnikov. Cene dokaj nizke.

Mej dobrimi stvarmi najboljša

Je kemično čisti zdravilstveni

kranjski likör

iz planinskih zelišč

Pristne te v steklenicah, ki imajo

etikete s tu natisneno varst. znamko

J. Klauerja v Ljubljani, pri voglu' pr. Skofijo

Ta specialiteta prve vrste

gledé dobre in vplivanja na prebavne organe se dobiva pri izdelovalcu in v vseh boljših špecerijah in v kavarnah.

Aleksander Göstl

podobar in pozlatar v Ljubljani

Glediške ulice št. 8

opozarja preč. duhovščino in sl. občinstvo na svojo izborno urejeno podobarsko in pozlatarsko delavnico v kateri izvršuje vsa dela natančno in cenó. Obrisi na razpolago.

Filip Fajdiga

mizar in založnik pohištvá

v Ljubljani

Slonove ulice št. 50

opozarja preč. duhovščino in sl. občinstvo na izbornu zalogo

najraznovrstnejšega pohištvá

izdelanega natančno iz dobro osušenega, trpežnega, mehkega ali trdega lesa.

Izvršuje tudi naročila na vsakovrstno

hišno opravo po nizki ceni.

lustrovani cenki so na razpolago.

Največja in najcenejša tvornica stolov in klopj

za gostilne, kavarne, stanovanja, sprehajališča, vrtove, kopelišča, zavode itd. itd.

Andreja Boucona

v Ljubljani,

Dunajska cesta 7. II. dvorišće

Stol iz trdega lesa, politiran v orehovi barvi, velja samo **1 goldinar.**

Fr. Breskvar pr. Šverljuga

knjigovoz v Ljubljani

Stolni trg 6 (poleg Katoliške Bukvarne) se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu v vezavo vsakovrstnih knjig. Vsprejema tudi knjigovozna galanterijska dela; vse po najnižji ceni.

IGNAC ČAMERNIK, kamnosek

v Ljubljani, Poljske ulice 49

priporoča preč. duhovščini zalogo raznovrstnih nagrobnih spomenikov, prevzema in izvršuje vsa cerkevna umetna in stavbena kamnoseška dela po najnižji ceni.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri nape-njanji in zapečenosti preobloženem želodcu z jedili in pijačami itd.

Steklenica z rablnim navódom velja 20 kr., tuocat 2 gl., 3 tuocate samo 4 gl. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

449 64 zraven rotovža v Ljubljani.

Pešiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Priletnega trgovskega pomočnika ali prodajalko

sprejemem takoj za vodstvo trgovske podružnice na deželi. — Ponudbe z natančnimi pogoji dopošljejo naj se upravnistvu „Slovenca“ pod M. O. 100. 678 3—2

3 zlate
15 srebrnih
kolajn,
12 častnih in
priznalnih
diplom.

250 4
Franc Iv. Kwizda.

Varstvena
znamka.

Kwizdov

C. in k. avstro-ogerski
dvorni založnik.

korneuburški živinoredilni
prašek,

dijetično sredstvo za konje in ovčad.

Z najugodnejšim vspehom rabi se že nad 40 let v vseh večjih hlevih proti pomanjkanju slasti, slabemu prebavljenju, v zboljanje ukusnejšega in izdatnejšega mleka.

Škatlja velja 70 kr., pol škatlje 35 kr.

Kr. rumunski dvorni
založnik.

Pazi naj se na
varstveno znamko
in zahteva le
Kwizdov
Korneuburški
živinored. prašek.

Glavna zaloga
Okrožna lekarna
Korneuburg pri Dunaju.

Dobiva se v
vseh
lekarnah in
drogerijskih
prodajalnicah avstro-ogerskih.

331 20—11 II.

Šivalnih strojev tovarniška zaloga I. V. J A X

v Ljubljani, Dunajska cesta 13

piiporoča
svoje
pripoznano
najboljše
šivalne
stroje

(688) za (5-1)

domačo porabo
in
obrtniške potrebe.

Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Za jesenski in zimski čas.

Normalno perilo, sistem prof. Jäger.

Normalne srajce za gospode in dečke.
Spodnje srajce, telovniki, hlače, v poljubni velikosti in razne kakovosti.
Obujki iz ovčje volne, pleteni,
Nogavice, patentovane, za gospo in otroke.
Spalne obleke, otroške.
Spodnja krila iz triko, kazana in pletena, v raznih bojah.
Triko - telovniki, najboljše kakovosti.
Volnene obleke, kamaše, avbice za otroke.
Kravate, žepne robce, ovratnike, manšete v največji izbiri.
Ovčjo volno za pletiti.
Preveze (Echarps), svilnate in volnene priporoča vse po najnižji ceni velespoštovanjem 615 13—13

Karol Recknagel

v Ljubljani, mestni trg št. 24,
nasproti rotovžu.

v kožuhovalni.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča | Kajakuzmojka, edino zdravilo in ob času po zdravniških ženah, otrokom in bolnikom | najcenejša primes k bobovi kavi jo.

KATHREINER.

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se se dajo posarejati.

Se dobi povsod: $\frac{1}{2}$ Kile za 25 kr.

5 15—14

Preselitev gostilniškega obrta in priporočilo.

Sl. občinstvu, prečast. duhovščini, spošt. svojim gostom in cenj. sosedom uljudno naznanjam, da me opustil svoj mnogo let »pri Franciškanskem mostu« imajoči gostilniški obrt ter prevzel staro- in dobroznano

gostilno g. Činkole v Vodnikovi ulici 4.

Dosedanjim cenj. svojim gostom se pristrčno zahvalim za naklonjenost s prošajo, da me tudi v bodoče počaste s svojim obiskom.
Skrb mi bude kot doslej, da zadovoljim z izvrstnimi gorkimi in mrzlimi jedili, pristnim vinom, Koslerjevim zmeraj svežim marónim pivom, pol litra 11 kr., in prijazno postrežbo.

Proseč številnega obiska beležim

velespoštovanjem

(697) (3—1)

France Čonček.

Ravnokar je izšla za proučevanje narodnega gospodarstva velesnamenita knjiga:

Črne bukve kmečkega stanu.

(Jedro kmečkega vprašanja.)

J. Sovrán.

268 strani, v mali 8°; cena 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Dobiva se v Katol. Tiskarni, pri H. Ničmanu, Vodnikove ulice št. 2 in v Katol. Bukvarni.

Originalne prav lepe platnice

priredil sem podpisani za „WOLFOV SLOVAR“ ter se uljudno priporočam preč. gg. naročnikom in čitateljem »Slovenca« v vezanje imenovanega ravnokar dokončanega dela. Cena platnicam z vezanjem vred za oba zvezka 2 gl. 80 kr.

Krasne platnice priredil sem tudi za Mohorjeve knjige, osobito za molitvenik sv. Jožef in za lepo mladinsko knjizico „Pod lipo“

Prezvamam tudi vsa druga knjigoveška dela in jamčim za natančno in trpežno delo po nizki ceni.

Velespoštovanjem (696) (3—1)

FRANC BRESKVAR preje L. Šverljuga,
knjigovez v LJUBLJANI, poleg „Katoliške Bukvarne“

Fr. Čuden

urar v Ljubljani, na Mestnem trgu nasproti rotovžu

priporoča največjo in najizbornejšo svojo zalogo najraznovrstnejših

švicarskih zlatih in srebrnih žepnih ur, stenskih in ur s stojalom, budilnikov, zlatnino in srebrnino ua. ua.

po zdatno znižani ceni.

Radi velike nesreče, katero je provzročil grozni potres, ni skoro nobene kupčije, torej je prav ugodna prilika za prav ceno nakupovanje.

V ceniku zaznamovane cene znižal sem za 10%.

V prav obilno nakupovanje se priporočam najuljudneje.

Ceniki se zastoj razpošiljajo.

Edina zaloga biciklov in raznih pristrojov za vozarenje slovite tvrdke Iv. Puch v Gradcu. 285 36

A. Vidiš krasno uro, katera točno in zanesljivo kaže?
B. Ah, res presenetljivo! Kje si jo neki kupil in koliko velja?
A. Pri znanem urarju Čudnu v Ljubljani za res čudovito ceno.
B. Takej idiva, omislil si tudi jaz podobno uro.

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurzem listu zaznamovanih menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz Nr 11, Parterre

Tesarski obrt v Ljubljani, Nove ulice št. 5

Se priporoča v vsa tesarska stavbena dela.
— Cene povsem terpežnemu, zanesljivemu delu
primerno nizke.
Domača tvrdka! Domača tvrdka!

Ivan Zakotnik

mestni tesarski mojster
in zapriseženi izvedenec
o. kr. deželne sodnije.

658 24-6

Ustanovljeno leta 1870.

Izdelava perila
za gospode, gospé in otroke
na debelo in drobno.

Cena in blago brez konkurence.

Oskrbi cele oprave za neveste.

Oskrbi oprave za novorojenčke.

Srajce za gospode,
beli chiffon, gladko na prsih,
brez ovratnika, brez manšet,
27 vrst
jedna od gl. 1'10 do 2'70
šest " 6'25 " 15'—
Srajce za dečke,
v velikostih, sicer kakor gornje
jedna od gl. 1'— do 1'40
šest " " 5'75 " 7'75
Svitice za gospode,
8 vrst
jedne 80 kr. do gl. 1'40
šest gl. 4'50 do gl. 7'50
Dvanaest ovratnikov
od gl. 1'80 do 2'20.
Dvanaest manšet
od gl. 3'50 do 4'60.
12 predlog
(Vorhemden)
od gl. 3'25 do 5'—

Za kroj brez graje in za točno postrežbo
jamči tvrdka

J. C. Hamann
v Ljubljani,

ki s perilom oskrbuje mnogo o. in kr.
častnikov in o. in kr. mornarico.

Cenike nemške, slovenske, laške pošilja
na zahtevo brezplačno. 206 36

Javna zmanjševalna dražba za zgradbo novega šolskega poslopja v Koprivniku

se bode vršila

7. dan decembra 1895, dopoldne ob 10. uri
v občinski pisarni v Boh. Bistrici.

Načrti in proračuni so na razpolago pri županstvu v
Srednji Vasi. — Zahtevalo se bode 10% jamčevine.

Stroški so proračunjeni:

Zidarsko delo	2116	gld.	65	kr.
kamnoseško delo	160	"	41	"
tesarsko delo	1158	"	13	"
mizarsko delo	350	"	76	"
ključavničarsko delo	511	"	56	"
kleparsko delo	160	"	81	"
barvarsko delo	88	"	40	"
steklarsko delo	77	"	64	"
alikarsko delo	20	"	72	"
lončarsko delo	179	"	—	"
šolska uprava	196	"	94	"
Skupaj	5021	gld.	02	kr.

Krajni šolski svet v Koprivniku,
dné 17. novembra 1895.

677 3—3

Predsednik: Tomaž Zupanc.

Prodaj 800 hektolit. novega vina

Anton Gregorič, 650 10-9
posojilnični tajnik in posestnik v Ptuji.

Naznanilo in priporočilo.

Preč. duhovščini in sl. občinstvu z mesta in na de-
želi javlam najljudneje, da sem po potresu 15. aprila
opuстил prodajalnico v Gledališki ulici v Ljubljani, ter
imam odslej glavno zalogo 336 52—29

najraznovrstnejših klobukov

cilindrov, čepic,
slamnikov itd.

samo na Starem trgu
(pod Trančo) št. 1
poleg čevljarskega mosta

Priporočam se ob jed-
nem v obilo nakupovanje
zagotavlja još dobro blago
po nizki ceni.

Velespoštovanjem

J. SOKLIČ
v Ljubljani,
Stari trg. št. 1.

J. Hafnerjeva pivarna

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 47

priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu novo
vedeno okusno in zdravo 395 26-25

gössko marčno pivo,

katero razpošilja tudi v sodókih in steklenicah.

Restavracija je priznana izvrstna z veliko dvo-
rano za koncerte, družbe, društva itd., ter
lepim senčnatim vrtom.

Kegljišče je na razpolago. Vhod tudi v Poljskih ulicah.

Na prodaj je iz proste roke radi družbinskih razmer hiša v Škofji Loki

na Spodnjem trgu šte. 72

prilpurna za vsako obrtnijo in v katerej je že stara kupčija. —
Natančneje pové posestnik Janez Oblak. 682 3—2

Št. 34 938.

Razpis službe.

698 1—1

Pri podpisnem magistratu je popolniti novo ustanovljeno služ-
binsko mesto

inženirja

z letno plačo 1200 gld., aktivitetno doklado letnih 240 gld. in pravico
do višjih plačilnih stopinj (po 1300 in 1400 gld.).

Prošnje. opremljene z dokazili o usposobljenosti za javno stavbinsko
službo, o starosti, znanji jezikov in dozdanjem praktičnem poslovanji, vložiti
je vsaj do

dné 28. decembra letos

pri podpisnem magistratu in sicer takim prosilcem, ki so vže v javni službi,
predpisanim službinskim potom.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

3. dan oktobra 1895.

Koverte s firmo
in
vizitnice
priporoča

'Katol. Tiskarna'
v Ljubljani.

Primerna priložnostna darila!

Friderik Hoffmann,

urar, 64 26—23

na Dunajski cesti v Ljubljani,
priporoča svojo

zalogo vseh vrst

žepnih ur

v zlatu, srebru, tuli, jeklu in niklu
ravno tako tudi

nihalnih, stenskih
in budilnih ur

in le dobre do najfinejše kakovosti po naj-
nižjih cenah.

Specijalitete in novosti žepnih, nihalnih, stenskih in bu-
dilnih ur so vedno v zalogi.

Poprave se dobro in solidno izvršujejo.

Dunajska borza.

Dné 30. novembra.		Dné 29. novembra.		Kreditne srečke, 100 gld.		196	gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v notah	99	gld.	95	kr.	4%	—	—	—	—
Skupni državni dolg v srebru	99	"	75	"	5%	—	—	—	—
Avstrijska zlata renta 4%	120	"	90	"	Državne srečke l. 1854, 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99	"	75	"	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	90	"	Državne srečke l. 1854, 100 gld.	197	"	—	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97	"	85	"	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97	"	65	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1015	"	—	"	Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	"	50	"
Kreditne delnice, 160 gld.	367	"	75	"	Dunavske vranavne srečke 5%	129	"	—	"
London vista	121	"	—	"	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	"	60	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	"	07 ^{1/2}	"	Posojilo goriškega mesta	112	"	—	"
20 mark	11	"	81	"	4% kranjsko deželno posojilo	98	"	50	"
20 frankov (napoleonador)	9	"	60	"	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	75	"
Italijanski bankovci	44	"	80	"	Prijoriteta obveznice državne železnice	—	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	70	"	" južne železnice 3%	165	"	50	"
					" južne železnice 5%	130	"	—	"
					" dolenskih železnic 4%	99	"	50	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zguž. pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.